



Casa de la font del Faig

Guardiola de Berguedà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al paratge de la font del Faig
Emplaçament	A la font del Faig, al sud-oest del refugi Sant Jordi i al costat de la font. Seguir el PR.125
Alçada:	1548,8
Coordenades:	
Latitud:	42.29346
Longitud:	1.80438
UTM Est (X):	401437
UTM Nord (Y):	4683052

Classificació

Número de fitxa	08099-231
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Abandonada completament després que fos construït el refugi Sant Jordi.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08098A00100013
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dg., 10/12/2017 - 01:00

Descripció

Ruïnes de l'antic hostal de la font del Faig que es va construir al costat mateix de la font homònima que es trobava al seu costat. Actualment es conserva el mur tester de la façana oest, part de la façana de migdia i de llevant. També s'endevinen algunes parets de les antigues pallisses construïdes amb un aparell de maçoneria i reble de pedra del país mal treballada i escairada, unides amb argamassa de calç formant filades irregulars i fragments de teula i maons a trenca-junt. Encara es poden veure els encaixos per als forats de les bigues de fusta dels diferents nivells. La porta d'entrada principal i les obertures han desaparegut i en el seu lloc han deixat uns grans esvorancs. Gràcies a fotografies que la propietat de la finca ens ha cedit sabem que es tractava d'una construcció de planta quadrada formada per una planta baixa, un primer pis i golfes amb teulada a dues vessants de teula ceràmica i amb el carener perpendicular a la façana principal orientada a l'est. La porta d'entrada estava resolta en arc rebaixat, al seu damunt hi havia la planta principal on s'hi obria una finestra i una balconera amb bastiments de fusta i a sota teulada coincidint amb el nivell de golfa s'hi obrien dues finestres més també de fusta. La façana del nord era completament cega i la resta de façanes tenien obertures menors. L'aparell era arrebossat amb un enlluït de calç. Davant seu i projectant-se a llevant hi havia un cos rectangular format per planta baixa i un pis i teulada a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal. Aquest cos era destinat a quadres i pallissa. S'hi obria una porta d'entrada amb els bastiments de fusta i dues finestres a nivell del primer pis. Com la resta de l'edifici estava enlluït amb argamassa de calç. Tot el conjunt estava encimbellat dalt d'un petit turó que dominava la vall.

Observacions:

Aquesta casa havia estat un antic hostal a partir del segle XVIII, tot i que la tenim referenciada d'abans.

Història

Edifici del segle XVIII i del que no en tenim notícies anteriors. La majoria de documentació que hem pogut consultar data dels darrers temps que funcionà com a hostal gràcies a les notes dels diferents viatgers i també pel padró d'habitants que ens ha cedit la propietat de la finca (M^a Gràcia Ponça) i que es remunta des del 1880 i ens arriba fins el 1920. Els primers habitants que es tenen comptabilitzats són Joan Picas Burniol, José i Josefa Picas Sañas i Rosa Picas Sardà. Els darrers serien Martí Puig Fornell casat amb Angela Cardona Ponsa i els seus fills, Martí, Fernando, Angela i Montserrat Puig Cardona. Referent a les notes dels viatgers tenim que al 1898 Arthur Osona en descriu el següent: "ls guies s'asseuen a la vora del camí y encenen els cigarros. D'aquest lloch ne diuen el Forat, sens dubte perquè una de les pedres que formen el recluds és foradada. Empaquetada la màquina, continuem pujant seguint les gerigonces del camí. A les vuit arribem a la Font del Faig. Els guies fermen el bestiar y nosaltres entrem a la casa a encarregar que'ns arreglin esmorzar. L'amo'ns conta que quan les coses anaven bé aquella casa estava molt ben assortida de tot y que aquell era un dels camins de més tranzit pera anar y venir de la Cerdanya. Una vegada hi tingué allotjats més de 40 traginers y molt bestiar durant tres dies, a causa de les neus que interceptaren el camí". Posteriorment el 1899 el mateix autor el torna a citar en una descripció del camí del Pendís. Quant Cèsar August Torres descriu en el seu llibre de "Pirineu Català" el 1905 esmenta que l'hostal ja és abandonat. "1905. 3h15 de Bagà. Font del Faig, 1490 m.alt. Hostal que es tingue d'abandonar per efecte dels repetits aiguats, aixis com l'antich camí ral de ferradura. De la casa no'n queden mes que les parets". Amb tot les darreres famílies censades són de 1920 cosa que ens dona a suposar que l'hostal era abandonat però la casa continuava essent habitada. Cap el 1925 i 1930 es projecta la pista que va de Grèixer a Escriu i arriba a la font del Faig. a carretera començada a pic i pala els anys 1925-30, "per iniciativa del propietari de la finca de Grèixer, amb el fi d'arribar més còmodament fins a l'antic Hostal de la Font del Faig i, de pas treure'n un rendiment: desemboscar i beneficiar-se de l'extracció de la fusta i, de retruc donar feina a tota una colla de baganesos" El motiu era el d'explotar les mines del coll de Cabrera que segons esmenten només es van explotar uns 10 metres. Cap el 1950 Agustí Jolis esmenta que hi va haver diversos intents d'ocupació de la

casa, però que van resultar tots fallits."1950. Hostal abandonado. A pesar de haber estado habitado de nuevo en varias ocasiones, no ha logrado establecerse ninguna familia". Capel 1950 la delegació Catalana de la federació espanyola de muntanyisme habilità l'antiga casa com a refugi per a excursionistes. Vegeu citació "L'enrunada casa de la font del Faig feia també de refugi muntanyenc. La font neix a pocs metres de la casa, sota la petita bauma. Es tracta d'un punt de partida per a noves caminades vers al Moixeró o cap el Pedraforca"-El 1961 la mateixa federació publica la notícia que el refugi romandrà habitat per un guarda, però el 29 d'octubre la Federació espanyola inaugura l'actual refugi Sant Jordi que reemplaça l'antic refugi de la font del faig que queda abandonat el 1970. Des d'aleshores s'ha deteriorat moltíssim fins al punt que només en romanen unes quantes parets.

Bibliografia

CABALLÈ CANTALAPIEDRA, F (2009). Les empremtes del camí ral de Bagà. Associació medieval de Bagà. C.A. TORRES (1905) "Pirineu català". Vol V. El Bergadà. P.305 i 320.FÍGULS; C (2016). "Hostal de la font del Faig" a antics hostals del camí ral. <https://hostals.blogspot.com> JOLÍ, A (1950). Alto Bergadà y Cardener p. 97, 104 i 192. DDAA (1988). Bagà capital històrica de l'alt Berguedà. Ajuntament de la vila de Bagà



